

[Carsten Andersen]

det, kommer til at betyde dårligere daginstitutioner.

Der rejses naturligvis mange gange spørgsmålet, hvor vi skal få pengene fra. Fra SF's side har vi gang på gang peget på, og vi kan også godt følge fru Jytte Hildens markering, at der er en generation, som måske har råd til at være med til at betale og som bør ofre noget på børn i vort samfund. Børn er en samfundsressource. Børn er en investering i fremtiden. Det er dem, der skal bære samfundet videre. Det er underligt, at hver gang vi snakker om at afsætte ressourcer til dem, begynder det at knibe med tegnebogen. Så begynder vi at synes, at vi ikke har råd til det.

Det er da underligt, at der skal tales om, at det er en straf at betale skat. Jeg kan godt forstå, at der er en masse mennesker her i landet, som har en negativ opfattelse af at skulle bidrage til samfundet, at skulle bidrage til fællesskabet, når man taler om, at det er en straf, sådan som ordføreren fra Det Konservative Folkeparti omtalte det. Vi mener ikke, det er en straf at betale skat, og vi mener, at det er et almindeligt udtryk for solidaritet. Vi mener også, at det er de brede skuldre, der skal bære.

Vi vil godt pege på, at kommunerne har lagt milliarder i deponeringsafgift. Det betyder, at når man betaler skat, straffes man, som fru Karen Højte Jensen siger, og man straffes ekstra på grund af regeringens politik om en deponeringsafgift. Pengene opsuges, fordi man ikke vil betale til daginstitutionsområdet. Her havde man midlerne, hvis man ville gøre det lettere for brugerne af daginstitutionerne. Det er muligt at skaffe pengene, og derfor er det et spørgsmål om holdning over for børnene. Vil vi investere i dem?

Mejdahl (V):

Socialdemokratiets beslutningsforslag vil nok få mange børnefamilier til at klappe i hænderne. Det er enkelt, det er til at forstå, og der er penge at spare. Obligatorisk søskenderabat, gradvis nedsættelse af den maksimale forældrebetalingsandel, forbedrede fripladsregler og endelig en opfordring til regeringen om ved lov at nedbringe ventelisterne. Det lyder godt.

I Venstre klapper vi ikke i hænderne over dette forslag. Vi kan godt se, at daginstitutionspladser er dyre, og at de kan være en økonomisk belastning for børnefamilierne. Vi forstår

også, at det for nogle vil være en fordel, hvis der ingen ventelister er. Det er også opgaver, som vi gerne vil være med til at løse, men ikke på den måde, som Socialdemokratiet foreslår.

Det er simpelt hen uansvarlig politik i den nuværende økonomiske situation at foreslå udgifter i størrelsesordenen 800 mio. kr. uden at anvise, hvor pengene skal komme fra. Dertil kommer milliardudgifter til nye institutioner, hvis venteliste-problemet skal løses efter den skitserede model. Det er i hvert fald ikke en børnevenlig politik, for det bliver børnene, der til sin tid skal bøde for det overforbrug af offentlige ressourcer, som Socialdemokratiet her lægger op til. Selv om der i bemærkningerne står, at vi hører til blandt verdens rigeste samfund, er det jo en sandhed med modifikationer. Det er jo lånte fjer, vi pryder os med, og den fjerpryd må ansvarlige socialdemokrater også kunne se igennem.

Venstre er enig med Socialdemokratiet i, at et samfund, hvor der ikke er plads til børn, er et dårligt samfund. Derfor vil vi også være med til at se på vilkårene for børnefamilierne. Det kan bl.a. gøres ved at give kommunerne større mulighed for at lave billigere og mere fleksible pasningsordninger, som også socialministeren var inde på. Heri ligger der en større udfordring for det kommunale selvstyre.

Ud over de økonomiske aspekter i sagen har vi også i Venstre det syn på børnepasning, at der ikke nødvendigvis altid skal henvises til offentlige institutioner, og her er jeg kommet til det sted, hvor jeg til befættede for Socialdemokratiets ordfører, fru Jytte Hilden, kan lægge grammonfonpladen på og sige: Ikke kun på grund af større sygelighed. Spørgsmålet om sygelighed var der jo en bemærkelsesværdig interesse for her i salen, sidst vi drøftede børnepasningsinstitutioner. Apropos grammonfonplade så føler jeg i hvert fald, at det var en grammonfonplade, fru Jytte Hilden havde lagt på som ordførertale i dag.

Nej, det naturlige sted for børn at opholde og udfolde sig er i hjemmet eller i omgivelser, der ligner hjemmet mest muligt. Endelig er børns opvækst og pasning jo først og fremmest forældrenes ansvar. Derfor tror vi, at hvis vi i større omfang end nu brugte af institutionsressourcerne til at stimulere hjemmene, ville der være nogle kvaliteter at hente hjem på den konto.

Som det fremgår af det, som jeg har sagt, kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.